Dilluns 4 de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Jn* 4,43-54): En aquell temps, Jesús sortí d'allí [Samaria] cap a la Galilea (...). I hi havia un cert funcionari reial, el fill del qual estava malalt a Cafarnaüm. Aquell, quan sentí que Jesús havia vingut de la Judea a la Galilea, anà cap a ell i el pregava que baixés a guarir el seu fill, ja que es trobava a punt de morir. Li digué, doncs, Jesús: «Si no veieu signes i prodigis, no creieu». Li diu el funcionari: «Senyor, baixa abans no mori el meu fill». Li diu Jesús: «Ves-te'n, el teu fill viu». Cregué aquell home la paraula que li digué Jesús, i se n'anava (...).

La fe és un acte amb el que em confio lliurement a un Déu que m'estima

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, el saber de la ciència per si solament no basta. El pa material no és l'únic que necessitem; tenim necessitat d'amor, de significat i d'esperança, d'un fonament segur. La fe ens atorga precisament això: és un confiat lliurar-se a un "Tu" que és Déu, qui em dóna una certesa distinta, però no menys sòlida que la que m'arriba del càlcul exacte o de la ciència.

La fe no és un simple assentiment intel·lectual de l'home a les veritats particulars sobre Déu; és un acte amb el que em confio lliurement a un Déu que és Pare i que m'estima; és adhesió a un "Tu" que em dóna esperança i confiança.

—Déu ha revelat que el seu amor vers l'home, envers cadascun de nosaltres, és sense mesura: en la Creu, Jesús de Natzaret, el Fill de Déu fet home, ens mostra de la manera més lluminosa fins a quin punt arriba aquest amor, fins el do de si mateix, fins el sacrifici total.